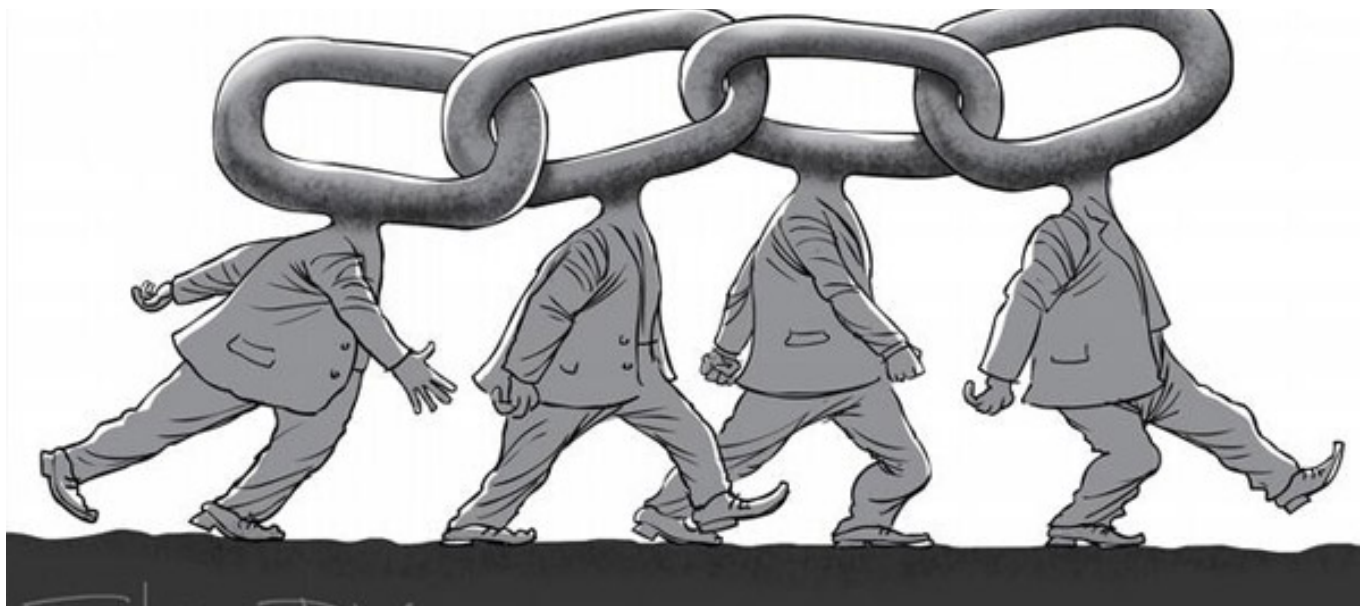

De verstikkende deugdwang heeft nog niet gewonnen

Posted on 4 juli 2020 by Gert Reedijk

Het zijn interessante tijden. Want voor de uitdaging waarmee machthebbers zich geconfronteerd zien om een bevolking onder controle te houden, worden in onze dagen geheel nieuwe oplossingen gevonden. De Farao's moesten het nog met de zweep doen als ze een piramide wilden bouwen. De Rooms Katholieke kerk deed het eeuwen later al iets subtieler. Zij legde de gelovigen de plicht op tot biechten en had bovendien de inquisitie achter de hand. Maar de informatietechnologie van onze tijd biedt pas echt subtiele kansen.

De Chinezen bijvoorbeeld hebben het land volgehangen met camera's. Er zijn daar inmiddels meer camera's dan stoplichten. En ook hebben ze in het rijk van Xi Jinping de gezichtsherkenningssoftware geperfectioneerd. En een allesomvattend registratiesysteem opgetuigd. Ontsnappen is hier kansloos. Een voetganger die eenmaal de weg oversteeft tijdens rood licht krijgt strafpunten en kan een baan bij de overheid vergeten. En een voetganger die zoiets zesmaal doet kan geen hypotheek meer afsluiten. Zijn hele leven niet. Nooit meer. Met zo'n controlesysteem leer je het wel om te deugen!

Rijd jij nog niet elektrisch?

En hoe doen wij dat in Europa? Wel, wij kennen het verschijnsel Politieke Correctheid. Het is een buitengewoon geavanceerd systeem waarbij niet de Staat je straft bij ongewenst gedrag, maar waarbij de burgers elkaar corrigeren. Van kennissen kun je zomaar de vraag verwachten: rijd jij nog niet elektrisch? Zoiets. Of: ik snap wel dat mensen boos worden als jij het hebt over de VOC. Ogenscheinlijk bemoeit de Staat zich daarmee niet. Maar de schijn bedriegt.

Want hoe weten nu de Deugende Burgers precies welke medeburgers er niet deugen? Met andere woorden door wie en waar wordt de Juiste Leer verkondigd? Wel, dat gebeurt in de media. De mainstream media welteverstaan. Door de nieuwslezers aldaar. In de actualiteitenrubrieken en in de gezellige praatprogramma's. En door de columnisten van de zogeheten kwaliteitskranten.

Journalisten als lakeien van de macht

Het is een buitengewoon effectief systeem. Waar de kardinalen van Rome de biecht hadden om te horen waar de gelovigen in de fout gingen en de kapelaans aansluitend konden corrigeren, zo hebben de Mandarijnen van Brussel de mainstream media om hun oren te luisteren te leggen en de burgers te corrigeren. De mainstream journalisten zijn de kapelaans van onze tijd. De lakeien van de macht.

Ooit werd de pers de Koningin der Aarde genoemd. De pers was toen onafhankelijk en werd gevreesd door de machthebbers. Inmiddels worden journalisten gekocht door de macht. De Duitse journalist Udo Ulfkotte werkte bij de Frankfurter Allgemeine. De kwaliteitskrant van Duitsland. Hij ondervond zelf hoe de journalistiek ook hier aan de leiband liep van de macht.

Ulfkotte schreef er een boek over. Het boek veroorzaakte een storm in Duitsland. Het boek is actueel en nog steeds een must-read. Maar nu een collectors item. Want toen ik het gisteren wilde bestellen bij Bol.com verscheen de tekst: Niet leverbaar. Met de toevoeging: Houd er rekening mee dat het artikel niet altijd weer terug op voorraad komt. De firma Bol.com die altijd alles heeft, had deze bestseller dit keer niet. Mijn correcte vrienden (ja die heb ik) horen mijn argwaan hierover en vinden mij een complotdenker.

Waarom ik mijn lidmaatschap van de Psychologenvereniging opzegde

Zijn het uitsluitend de Mainstream Media en de Correcte Medeburgers die u op het juiste pad houden? Nee, de Deugdwang sijpelt het maatschappelijk middenveld door tot in de haarvaten van de maatschappij. Zo werd ik onlangs tot de orde geroepen door mijn beroepsvereniging het Nederlands Instituut van Psychologen in hun nieuwsbrief. Zij schreven of ik er toch vooral aan wilde denken mee te werken aan het bestrijden van racisme. Deze oproep schoot mij volkomen in het verkeerde keelgat en ik besloot mijn lidmaatschap op te zeggen met de volgende tekst die ik ook publiek maakte:

Zojuist mijn lidmaatschap van het Nederlands Instituut van Psychologen opgezegd na 44 jaar.

De reden daarvoor is de oproep van het [#NIP](#) aan de leden om toch vooral mee te werken aan een "inclusieve samenleving". Die oproep kwam na de dood van een Amerikaanse arrestant door politie optreden en de daarop volgende protesten.

Een beroepsvereniging hoort zich naar mijn mening bezig te houden met de professionalisering van het vak en met de belangenbehartiging van de leden. Een beroepsvereniging hoort zich niet bezig te houden met politieke issues. En zeker niet selectief. Krijgen we straks een pleidooi voor meer biomassa energiecentrales? Of voor een ruimhartiger opname van immigranten?

Ik ben heel goed in staat om zelf mijn politieke prioriteiten te kiezen.

Ik beschouw het als incompetentie van het NIP bestuur om in de waan van de dag dit soort deugpronk aanbevelingen rond te sturen. Een actie die in feite berust op de angst om niet correct genoeg te zijn.

Mijn ergernis hierover is des te groter omdat energie die het NIP stopt in dit soort politieke correctheid ten koste gaat van haar eigenlijke taken. Want de belangenbehartiging van de GGZ psychologen leidde tot nogal wat ongenoegen bij de leden. Deze leek zich de laatste jaren nogal te beperken tot "aan tafel zitten bij gremia".

Ik postte dit op sociale media en was vervolgens zéér verbaasd over de reacties die ik kreeg. Want: bijval! Uitsluitend bijval. Binnen een week vijfduizend keer gelezen, vijftig keer emoticons met opgestoken duimen of applaus en tien keer lezers die de moeite namen om hun instemming onder woorden te brengen. Zat ik dan op Twitter denkt u, in mijn eigen echoput? Nee dit alles vond plaats op LinkedIn waar de

meeste van mijn contacten bestaan uit GGZ professionals en bestuurders, wat vanouds toch een enigszins linkse beroepsgroep is.

Goed nieuws: de politieke correctheid heeft nog niet overwonnen

Wat valt hieruit te concluderen? Naar mijn idee dat er veel medeburgers zijn waarbij de Politieke Correctheid zoals de Macht die verkondigt niet is aangeslagen. Dat iedereen wel weet hoe je behoort te Deugen, maar dat niet iedereen wíl Deugen. En dat er maar iets hoeft te gebeuren of men spreekt zich uit.

De afgelopen weken waren er Black Life Matters-demonstraties. In de Verenigde Staten mondde dat uit in plunderingen. In Nederland ontaardde dat in discussies over ons koloniale verleden, de noodzaak om straatnamen te veranderen en het bekladden van standbeelden.

Gewone burgers dachten: waarom zegt niemand iets terug? Mij is nu gebleken dat als je wél iets terug zegt dat dan de meerderheid van je medeburgers je steunt en van mening is dat een ongelukkig politieoptreden in de Verenigde Staten absoluut niet verward moet worden met institutionele discriminatie in Nederland.

Ten tijde van de Roomse Inquisitie deden de meeste gelovigen braaf aan biecht en boetedoening. Maar ook toen al waren er vast mensen die de waarheid van de Enige Echte Moederkerk betwijfelden.